Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 97 (597) ♦ Четвер, 27 травня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

ЧИ СТАНЕ СЕЛО РАЄМ...

Вчора у Палаці культури «Україна» розпочав свою роботу Всеукраїнський з'їзд представників колективних сільськогосподарських підприємств.

ЦЕ БУВ справжній форум. Як в «старі добрі» брежневські часи. З численною (майже 90 осіб) президією, частими оплесками, які іноді переходили в овації, вщерть заповненими залом і балконом, суворим режимом охорони.

Була, звичайно, й доповідь, з якою виступив голова Всеукраїнської ради колективних сільськогосподарських підприємств Олександр Боровик.

(Закінчення на 2-й стор.)

Фото О. КЛИМЕНКА, А. СЛАВУЦЬКОГО.

Інтерв'ю в кулуарах

Олександр КОРОСТАШОВ, голова колгоспу імені XV з'їзду ВКП(б), Полтавська область

Я вже давно виношую думку про те, що настав час багатьом прокинутися і вилікуватися від глухоти щодо проблем села. І хотілося б, щоб з'їзд став стимулом до цього. Стосовно надій мушу сказати, що вони невеликі. Бо загальнодержавна криза не дозволить зробити колективним господарствам всього, що необхідно. Однак, якщо з'їзд хоч частково посприяє розв'язанню наших проблем, то й це буде добре.

Георгій ЛУКАШ, головний економіст колгоспу «Прикордонник», Чернівецька область

Після виступу Президента України Леоніда Кравчука у мене залишилося мало надій на цей з'їзд. Бо коли їхав до Києва, думав, що буде запропонована якась детальна програма виходу з нинішнього становища, але поки що її не почув. А у виступі Олександра Боровика правильно порушені проблеми непомірних податків на селянина, відсутності підтримки села не на словах, а на ділі. Адже місто бере з села все, не даючи нічого взамін. Якщо і ми чинитимемо так само—буде біда.

Валентина ОДАТЮК, головний економіст радгоспу «Комсомольський», Херсонська область

На цей з'їзд покладаю дуже багато надій. Ми повинні попрацювати так, щоб прийняти конкретні програмні документи. Бо в село нічого повертатися, якщо не буде чітких рішень щодо податкової системи, ціноутворення, багатьох інших проблем життя колективних господарств.

Клопоти європейських експертів

Як уже повідомлялося, у Києві відбулося засідання Комітету Ради Європи у стосунках з країнами — не членами цієї європейської організації. Учора, на другий день роботи, члени Комітету зустрілися з представниками національних меншин України. У перебігу зустрічі європейські експерти ознайомилися з напрямами діяльності державних установ, національно-культурних центрів і громад у розв'язанні проблем нацменшин. Питанням співіснування різних релігій в Україні була присвячена зустріч гостей з представниками релігійних конфесій, які діють у нашій державі. Того ж дня посланці Ради Європи зустрілися з керівниками засобів масової інформації та неурядових організацій.

До офіційного візиту в Україну канцлера Гельмута Коля

На запрошення Президента України Л.Кравчука Федеральний канцлер ФРГ Г.Коль здійснить 9-10 червня 1993 р. офіційний візит в Україну.

Десять рядків з листа

Слава Богу, що врешті-решт закон про землю прийняли, але ж він повною мірою не діє через відсутність ціни на землю. Це цікавить і турбує не лише тих, хто обробляє земельні ділянки, а й тих, хто на схилі літ хоче подарувати їх разом з хатинами своїм рідним. Без ціни на землю документи не оформляють.

Василь КОЗАЧЕНКО.
Ніжин Чернігівської області.

Продиктовано в номер

Повернутися б у минуле

Вантажопотік на залізницях України загрожує скоротитися у 1995 році вдвічі проти 1987 року, коли він досягав максимального рівня — до 400 млрд. тонно-кілометрів. Відзначається посилення конкуренції з боку автомобільного та трубопровідного транспорту. Втім, на думку експертів Європейського Банку Реконструкції і Розвитку (ЄБРР), залізничний транспорт залишить за собою монопольне становище і в майбутньому. Є підстави сподіватися, що за сприятливих умов, у 2010 році вантажопотік знову досягне рівня 350 млрд. тонно-кілометрів. До «сприятливих умов», напевно, слід віднести і реалізацію хоча б однієї з дев'яти програм по виходу українських залізниць із глибокої кризи, які розробив ЄБРР.

Пологовий будинок, який подарував місто

Сьогодні виповнюється 75 років від дня відкриття на місці Будинку дитячого притулку пологового будинку № 1, що в Печерському районі Києва. У далекому 1918 році пологовий будинок нарекли іменем 8-го Березня і стояло тут тільки 40 ліжок.

Нині ж це один з найбільш авторитетних медичних закладів Києва, в якому народжується протягом року понад 3000 громадян. Сучасне медичне устаткування, висока кваліфікація лікарів, тісні контакти з чисельними медичними закладами і організаціями близького і далекого зарубіжжя сприяють новому життю в нелегкий час. Підраховано, що за свій вік пологовий будинок подарував радість буття, принаймні, двом сотням тисяч громадян, значить — цілому місту. Місту трударів, вчених, зодчих. Хіба це не прекрасно!

Вийти! Суд іде!

На сесії міськради в Антрациті голова міського суду, заявив, що суду конче необхідне нове приміщення і найбільше підходить міський Будинок піонерів.

Депутати його не підтримали, оскільки зараз у цьому будинку займається понад 1000 дітей. Нині міський суд знаходиться у приміщенні, де була станція юних техніків, яку звідти «попросили».

Втім, голову міського суду можна й зрозуміти: суд без особливих успіхів шукає приміщення з 1985 року.

Зберуться студенти з усього світу

25—27 червня у Києві відбудеться I з'єднаний всесвітній український конгрес студентів. Його гасло — «Українські студентські сили світу — за розквіт держави, назва якої — Україна». Організатори — студентські організації України, Європи, Америки та Австралії. Конгрес фінансується з бюджету, а також зі спонсорських внесків.

ПІСНЯ БУДЕ ПОМІЖ НАС

Сьогодні в Чернівцях, у Літньому театрі, мелодія невмирущої, вічно молодої « Червоної рути» сповістить про відкриття Першого Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка.

Інформаційним спонсором цих мистецьких оглядин надій української естради виступила й наша газета, на сторінках якої читачі мали змогу регулярно знайомитися з матеріалами про підготовку до конкурсу, про його відбіркові тури. Окрім того, «Голос України» встановив приз за краще виконання оригінальної пісні, присвяченої світлій пам'яті Володимира Івасюка. Це — оригінальна ваза, яку ви бачите на знімку, і сто тисяч карбованців.

(Закінчення на 8-й стор.)

УКРАЇНУ І ПОЛЬЩУ ДО АМЕРИКИ НЕ ВІДВЕЗЕШ

А відтак — треба сподіватися на власні сили. Про це заявив Президент Республіки Польща Лех Валенса на прес-конференції за підсумками зустрічі на найвищому рівні.

Розпочинаючи прес-конференцію, Президент України Леонід Кравчук, зокрема сказав, що Польща була однією з перших країн, які стали на шлях співробітництва з молодою незалежною Україною. І це дає підстави вірити в перспективи наших двосторонніх стосунків. Нинішній візит глави польської держави в Україну, продовжив Леонід Кравчук, є ще одним свідченням того, що відносини між межуючими країнами набувають повноцінного, справді добросусідського характеру.

Глави держав наголосили, що результати переговорів між обома делегаціями дають підстави сподіватися, що українсько-польські відносини можуть бути зразковими в усіх сферах життєдіяльності наших народів.

Президенти також підкреслили, що в результаті зустрічі було створено консультаційний комітет на рівні глав сусідніх держав, що дозволить швидко розв'язувати назрілі питання.

Як підкреслив Лех Валенса, наші країни мають багато внутрішніх проблем, які належить розв'язувати найближчим часом, але паралельно з цим нам конче необхідно розвивати контакти й з іншими, особливо сусідніми, державами. Президент Польщі відзначив, що вільна, багата Україна відповідатиме інтересам його країни. Тому Польща докладатиме максимум зусиль, щоб між нашими народами були ефективні партнерські відносини.

Відповідаючи на численні запитання журналістів, глави обох держав окреслили широкий спектр взаємовигідного співробітництва між Польщею і Україною.

Володимир СТАНІСЛАВЧИК.

• • •

Того ж дня відбулася зустріч Л. Валенси з Прем'єр-міністром України Л. Кучмою, в ході якої обговорено питання поглиблення двостороннього співробітництва. Польський Президент побував у музеї «Косий капонір», бібліотеці Академії наук нашої країни, де ознайомився з колекцією «Регія» — зібранням польського короля Августа Понятовського.

З нагоди офіційного візиту глави польської держави від імені Тимчасового Повіреного у справах Республіки Польща в Україні Єжи Козакевича було дано прийом, на якому був присутній Президент Л. Кравчук.

Учора Л. Валенса відбув у поїздку по країні. Він відвідав Вінницю і Львів, де зустрічався з керівниками обласних держадміністрацій, депутатами, польською релігійною громадою.

Візит Президента Польщі завершився.

Тарас ПЕТРІВ.

Точка зору

ПЛАНИ ПРЕЗИДЕНТА— ПЛАНИ НАРОДУ!

Коментуючи ситуацію, що склалася у вищих ешелонах української влади, Л. Кравчук зауважив: нема переконання, що навіть за ідеальних Президента, парламенту й уряду вдалося б зробити більше. «Єдине, що ми могли б зробити в тих умовах, це не сперечатися б у парламенті, а зрозуміти, що сьогодні потрібно сконцентрувати владу і навести елементарний порядок у державі. Коли ж цього нема, то є певні сумніви щодо наших можливостей», — резюмував Президент.

Далі Леонід Кравчук розповів нашому кореспондентові про свої подальші плани в нових умовах:

— Я створюю групу фахівців, щоб вони зайнялися двома проблемами. Перша — забезпечили послідовність реформ. Друге, виробили укази, потрібні для того, щоб підштовхнути реформи в сферах, де немає визначеності.

— Є й третє — як уладнати закони і ті декрети, що вже випущені. Інакше важко спиратися на якесь одне правове поле.

— А які Ваші прогнози щодо реформ: вони підуть, чи на нас чекає катастрофа?

— Для реформ потрібні умови і бажання всіх. От, скажімо, ми на рівні парламенту й уряду маємо певні закони, але ви спускаєтесь нижче, і там починаються головні проблеми: Рада хоче одного, адміністрація — іншого, сільрада — третього, голова колгоспу—четвертого. У кожного своя точка зору. І це непогано, що вона є, але коли ці точки зору стають на перешкоді реформ, то це вже погано.

— Іншими словами, реформи приречені?

— Чому приречені? Реформи проводитимемо.

— А Вам дозволять узгодити напрацьовану законодавчу базу для проведення реформ?

— Дозволять, не дозволять — це одна справа. А те, що я збираюся діяти, — це інша справа. Я не думаю, що коли, врешті-решт, мої укази чи дії уряду відповідатимуть інтересам народу, то це матиме велике значення — дозволять чи не дозволять. Головне, щоб це підтримав народ, підтримали колективи заводів, фабрик. Отоді все й піде.

— А Ви готові звернутися за підтримкою до народу?

— Я не збираюся звертатися до народу, щоб провокувати його на конфронтацію. Коли я говорив про звернення до народу, хочу це наголосити, то я тільки хотів пояснити ситуацію, що склалася, а також те, хто і за що має відповідати, які дії застосовувати, і попросити народ підтримати те чи інше рішення. Якщо Верховна Рада все візьме на себе, я підтримуватиму її. Бо я хочу стояти на легітимній основі. Коли ж Верховна Рада передає повноваження Президентові і вносить відповідні дії до Конституції, то і я дію відповідно, беру відповідальність на себе. Буде будь-яке інше легітимне рішення з відповідними змінами в Конституції і в законах — я його підтримаю. Я найактивніший противник того, щоб діяти по-партизанськи. Потрібна законодавча основа і повага до закону.

— Тобто про референдум про довіру Верховній Раді не йдеться?

— Ні в якому разі.

Запитував Володимир СКАЧКО.

ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ
ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ
ДО ВСІХ ПАРТІЙ, РУХІВ І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ
ПРЕДСТАВНИКАМ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В РЕСПУБЛІЦІ КРИМ, В ОБЛАСТЯХ, МІСТАХ КИЄВІ І СЕВАСТОПОЛІ
МІСЦЕВИМ АДМІНІСТРАЦІЯМ УСІХ РІВНІВ, ДИРЕКТОРАМ ПІДПРИЄМСТВ, РАДГОСПІВ, ГОЛОВАМ КОЛГОСПІВ, КЕРІВНИКАМ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ!

У цей складний для нашої країни час звертаємося до вас з проханням докласти всіх зусиль до ліквідації політичної кризи і встановлення злагоди в суспільстві. Якими ми, виробники і підприємці, бачимо ці можливості?

Перш за все — це досягнення стабільності у відносинах законодавчої і виконавчої влади, створення дієздатності судової системи.

По-друге — це згуртованість усіх політичних сил, рухів, громадських організацій навколо проблеми незалежності і суверенітету як запорука від свавілля і невиваженості у прийнятті рішень будь-якою гілкою влади.

І нарешті, від представників Президента України, директорів підприємств і керівників підприємницьких структур залежить єдність тих, хто сьогодні плавить метал, видобуває вугілля, вирощує хліб, творить науку і готує кадри для нової України, через яких ми здатні вийти із складних проблем політичної і економічної кризи.

Сьогодні будь-яка комплексна реорганізація виконавчої влади призведе лише до хаосу в управлінні економікою і соціально-політичними процесами в країні, підведе до того краю, який скине Україну у бездоння політичної і економічної прірви. Не можна міняти гілки діючої влади невиваженими сурогатами невизначених моделей. Годі експериментувати над власним народом без його згоди!

Якими ми бачимо функції законодавчої і виконавчої влади, їх співвідношення на цьому перехідному етапі?

ПЕРШЕ. Представницька влада покликана виконувати функцію законодавця, напрацьовувати закони, яких так не вистачає молодій Україні, коригувати діяльність виконавчої влади і ні в якому разі не брати на себе її функції.

ДРУГЕ. Виконавча влада.

ВЕЛЬМИШАНОВНИЙ ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТЕ! Ваше становище як єдиної всенародно обраної найвищої посадової особи означає, що саме вам належить нелегка, але вдячна функція згуртування нашого суспільства, забезпечення єдності і дієздатності виконавчої вертикалі. Вашими найнадійнішими знаряддями покликані бути професійно діючий і авторитетний уряд та чітко функціонуюча система місцевих органів виконавчої влади: саме ці два важелі, їх гармонійна взаємодія роблять виконавчу владу ефективною. Саме вона, а не темне коло колись всемогутніх осіб, які всіляко намагаються утриматись у коридорах влади, плюють на реальні потреби і болі народу України, прагнуть встромити своє отруйне жало в найчутливіший нервовий центр її політичного життя. Вони можуть лише радіти з приводу відходу до минулорічної моделі влади, що надає їм можливість створювати цілком безвідповідальні думи, ради та їм подібні «інстанції», що так багато додали негативу до наших незгод.

ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТЕ! Ви є гарантом проведення визначеної народом і його повноважними представниками зовнішньої і внутрішньої політики, досягнення злагоди у суспільстві, здійснення контролю і координації дії усіх виконавчих структур.

Президент, що реально гуртує різні ланки виконавчої влади, не підмінюючи собою жодну з них, є дійсним головою держави, якого гідна наша Україна.

Щодо розпорядчо-виконавчої влади, то її функції треба не тільки підтвердити, але й зміцнити. І це залежить від виваженого підходу Верховної Ради і Президента до взаємодії гілок виконавчої влади. Повсякденна поточна функція Кабінету міністрів повинна полягати у формуванні рішень з єдиного центру, які мають доходити до первинної ланки — виробництва, підприємницьких структур — швидко і однозначно за змістом. Такими нормативними актами повинні стати декрети уряду, які протягом місяця, якщо вони торкаються поточного законодавства, повинні бути або підтверджені Президентом, або ним заблоковані. На це Кабінет міністрів повинен мати повноваження, надані Верховною Радою. Повноваження ж, пов'язані із зміною законодавчих актів, вивести на найвищий рівень виконавчої влади, тобто на Президента, який з цього приводу прийматиме на подання Кабінету міністрів Універсали. Якщо Верховна Рада протягом трьох місяців переведе президентський Універсал до розряду законів, то він набирає відповідної чинності. Якщо не переведе або поверне на доопрацювання, то даний нормативний акт припиняє свою чинність.

ШАНОВНІ НАРОДНІ ДЕПУТАТИ! Зверніть на це увагу і візьміть на озброєння у своїй роботі.

Ми звертаємось до ЛЕОНІДА КУЧМИ, його соратників з проханням: будьте виваженими, кмітливими, набувайте політичного досвіду і гарту, не панікуйте і не робіть необачних кроків. Ми розуміємо, який тягар ви на себе взяли. Ми знаємо, що ви опанували ситуацію в країні і вам треба дати час, щоб стабілізувати, перш за все, економіку, а Президент — стабілізуватиме соціально-політичний стан і злагоду в країні.

Ми звертаємось до Вас, ЛЕОНІДЕ МАКАРОВИЧУ, до Вас, ІВАНЕ СТЕПАНОВИЧУ, до Вас, ЛЕОНІДЕ ДАНИЛОВИЧУ, з проханням: зберіться за круглим столом і нас запросіть до нього, покажіть світові, що ми можемо працювати в єдності на благо свого народу і країни, що ми є одне ціле — УКРАЇНА.

Ми звертаємось до вас, ШАНОВНІ НАРОДНІ ДЕПУТАТИ Рад усіх рівнів: у цей переломний для України час проявіть мудрість, виваженість і високе розуміння вашого покликання.

УКРАЇНА не простить жодному з вас те, що суперечить інтересам її народу. Промисловці і підприємці, свідомі своєї ролі в суспільстві, виступають за економічну і політичну стабільність, за свій народ. Їм не по дорозі з тими, хто проти народу і суверенної України. Ми готові фінансувати всі течії суспільного життя, які виступають за незалежність, ринок і демократію, брати організаційну участь у вирішенні нагальних проблем економічної і національно-політичної стабілізації в Україні.

ЗА НАМИ НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА, ІНШОГО ШЛЯХУ І ВІДСТУПУ НЕМАЄ!

СУМІН, Українська національна асамблея підприємництва; **ШИНКОВ**, Спілка юристів України; **ШКАРБАН**, Асоціація фермерів України; **ЄХАНУРОВ**, Спілка малих підприємств України; **ШУЛЬЖЕНКО**, Спілка кооператорів і підприємців України; **ПОГОРЄЛОВ**, Українська ліга підприємств з іноземним капіталом; **КУРБАТОВ**, Українська асоціація якості України; **МАТЬОРА**, Фонд юристів України; **ДЄТОЧКА**, Українська біржова спілка.

Чи стане село раєм...

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Як у доповіді, так і у виступах, не бракувало критики на адресу уряду, банків, самореклами на зразок «ми представляємо селянство всієї України». Наполегливо проводилася ідея створення селянської партії, котра би об'єднала всіх прихильників колективного господарювання. І хоча при цьому наголошувалося, що таке політичне об'єднання потрібне для захисту інтересів селян, доповідач все-таки обмовився — нова масова партія дасть можливість гідно представляти село у парламенті. Ніби воно сьогодні не представлено депутатами — головами колгоспів і директорами радгоспів. Цікаво лише, про кого вони насправді турбуються, про конкретного селянина чи про збереження колгоспно-радгоспного ладу, що перетворив колгоспника й робітника радгоспу у безправний придаток до командної системи. І він змушений нині годувати цілу армію чиновників від землі, які не сіють, не орють, проте живуть від «господаря землі» багато краще.

Знову звучали оди мудрості директорському корпусу, вимоги скасування багатьох видів податків, надання безпроцентних кредитів для колективних сільськогосподарських підприємств, заклики повернутися обличчям до землі.

Те ж, що делегатам довелося почути під час виступу Президента України Леоніда Кравчука, багатьом прийшлося, як то кажуть, не до смаку. Леонід Макарович, зокрема, нагадав, що ніхто політики знищення колективних господарств не веде, як висловився один з делегатів. Інша справа, що немає належної підтримки. Але така ж сама проблема і у фермерів. І не треба думати, що за часів радянської влади село було раєм, а тепер перетворилося на пекло. Проблеми були завжди. Тож треба не лише засвідчувати свою відданість селу, як це роблять делегати з'їзду, а й братися разом до роботи. Уряд, у свою чергу, сприятиме розв'язанню назрілих проблем...

З'їзд триватиме два дні. Які рішення прийме — покаже час.

Василь ТУГЛУК.

Точка зору

ОБІЦЯНКА-ЦЯЦЯНКА, АЛЕ Й ВОНА ДОБРА, БО АМЕРИКАНСЬКА,

або ЧОМУ НІКОМУ НЕ ХОЧЕТЬСЯ ДЯКУВАТИ ЗА НОВІ ПІДХОДИ

Безперечно, перша декада травня для багатьох в українському МЗС, для всіх, хто з різних причин уважно стежив за розвитком україно-американських відносин і за ставленням заокеанської супердержави до України, минула під знаком очікування візиту до Києва Строба Телботта. Посла з надзвичайних доручень, радника держсекретаря США у зв'язках з новими незалежними державами, фахівця з питань Східної (вважай: постсоціалістичної) Європи та ще й особистого друга самого Білла Клінтона. Саме цей розумний і прагматичний сановник, за оцінками спостерігачів, такий собі «сірий кардинал» Білого дому в очах українського істеблішменту стояв за статтею Надзвичайного і Повноважного Посла США в Україні Р. Попадюка"Ви не усвідомлюєте, наскільки ви важливі" в «Голосі України» (30 квітня).

Тож і чекали всі від Строба Телботта, що він «привезе» до Києва і реальну зміну курсу США в ставленні до України, і конкретні пропозиції, а то, можливо, й план допомоги з конкретними сумами. Причому дехто в Києві задоволено потирав долоні: мовляв, продемонстрував Київ твердість і непоступливість щодо ратифікації договорів з питань ядерного роззброєння і маємо — поступився сам Вашингтон.

Та сталося не зовсім так, як бажалося. С.Телботт, справді, першу зупинку в СНД зробив у Києві. Справді заявив, що «не тільки Білий дім, а й уся адміністрація інтенсивно переглянули нашу політику, наші відносини з Україною», що «слово «тиск» у спілкуванні з усіма новими незалежними державами хочемо замінити іншим ключовим словом — «партнерство», але з конкретикою, про яку можна було б відверто говорити, вийшло не густо. З підсумкової прес-конференції 10 травня стало відомо, що наслідком зустрічей і бесід, закритої з Л.Кравчуком також, С. Телботт може назвати тільки попередні домовленості про створення українсько-американських груп для роботи над питаннями військового співробітництва та конверсії, пропозиції США допомогти в проведенні приватизації і виступити посередником у поліпшенні україно-російських відносин (гість зазначив, якщо погодяться обидві сторони), підтримку ідеї про можливу червневу українсько-американську хартію про вдосконалення двосторонніх відносин та запрошення К.Морозова відвідати Вашингтон. С.Телботт підкреслив, що віднині в Америці стане відоме «чіткіше уявлення про українську точку зору» і те що «Україна прагнутиме бути без'ядерною».

А наш заступник міністра ЗС Б.Тарасюк, зазначивши, що продовжаться консультації на рівні експертів, без особливого оптимізму сказав про «всі підстави сподіватися, що найближчим часом україно-американські відносини кардинально поліпшаться».

І все. Справді, є від чого розчаруватися. Та, на мій погляд, не варто. По-перше, тому, що грошей ніхто нікому не дає, особливо для того, щоб хтось інший став справді сильним. Україна тут — не виняток. По-друге, перелом у ставленні до України все-таки стався. Але який? У Росії в такій ситуації кажуть: «Как не мытьем, так катаньем». Змінилася тактика (а саме, відмова від прямого тиску), але залишилася стара стратегія — за будь-яку ціну змусити Україну позбутися ядерної зброї. І тому в названій статті Р.Попадюка і в інтерв'ю С. Телботта ("ГУ", 11 травня) є, як на мене, ключові слова, які чомусь не хотіли помічати або воліли їм не вірити. Порівняйте! Р.Попадюк:"... Україна має проявити відповідальність, підтвердити свою конструктивну позицію перед світовою громадськістю, позицію, що передбачає дотримання домовленостей". С.Телботт:"... встановлюючи по-справжньому партнерські відносини з будь-якою країною, треба бути впевненим у тому, що твій партнер виконує міжнародні зобов'язання". Це можна зрозуміти й так: швидше роззброюйтесь. Крім того, є в обох американців і нагадування українським політикам про те, що таке бачення майбутнього України (вона мила Заходові — В.С.) залишається поза полем зору багатьох" (Р.Попадюк)і що «сподіваюсь, що і ми, і українські лідери повною мірою використають це (новий підхід нового керівництва США. — В.С.) на благо двох країн» (С.Телботт). Чи, на мій погляд, інакше: будете слухняні — дещо одержите вже сьогодні, хоча б у вигляді політичної підтримки.

Оскільки С.Телботта переконали, що Україна в майбутньому буде без'ядерною, то є надія, що «новий підхід» запрацює. Хоча, якщо чесно, то не в ньому справа. Точніше, не непоступливість України була головною причиною його появи. США елементарно змінили курс, виходячи зі своїх інтересів і в цьому регіоні, і, можливо, взагалі в Європі. Спробуймо розібратися, бо складові «нового підходу» тісно переплелися і важливі для України.

Візьмімо згоду США бути посередником у поліпшенні україно-російських відносин і бачити в Україні противагу Росії у східноєвропейському регіоні. На мій погляд, по-перше, як наслідок цього можливі спроби США змусити Росію хоча б щось компенсувати Україні за вивезену нею тактичну ядерну зброю і за чужі гроші зробити Україну поступливішою в питанні ядерного роззброєння.

По-друге, США, виконуючи настанови Г.Кіссінджера, З.Бжезінського та інших, хто хоче остаточного розвалу «імперії зла», попри всі заяви про російсько-американську дружбу справді не зацікавлені в становленні сильної Росії і новому відтворенні двополюсного світу і протистоянні двох супердержав. Американські політики не можуть не помітити російські «вуха», що, як неоднаразово писала московська «Независимая газета», стирчали в придністровському конфлікті, стирчать у грузино-абхазьких подіях, у війні між Азербайджаном та Вірменією, у громадянській війні в Таджикистані. Приховано чи відверто генеруючи конфлікти, Росія може затим виступати посередником у їх владнанні, а отже, й посилювати свій вплив, «прив'язувати» до себе замирені сторони, підсилюючи процес економічним тиском. США не можуть цього не враховувати, і тому їм потрібна певна противага Росії, своєрідний буфер, роль якого вони готові відвести Україні. Для Вашингтона то взагалі було б ідеально: держави не дуже слабкі і не дуже сильні, та ще й противаги одна одній. Але для України сьогодні це — певна гарантія її власної безпеки. Це один бік справи, так би мовити, геополітичний.

А є й другий, значно благородніший. Оскільки вже реально намітилося припинення югославського протистояння, то і США , і Західна Європа не можуть не бачити, що загроза «балканізації Європи» може виходити з дещо дальшого сходу Європи. Поступово гасячи конфлікт у безпосередній близькості до швейцарських банків, миротворці із Заходу нарешті повинні «згадати», що «палаючий Кавказ» — то теж Європа і там ллється кров, причому багато довше, ніж у Югославії (згадайте конфлікт у Карабасі). Заходу, повторюю, потрібний посередник і бажано європейський, а не Іран, Туреччина чи, не дай Боже, Ірак. То чому б і не Україна, яка вже виявляла готовність бути посередником і в Придністров'ї, і в Грузії, і у Вірменії, її хлопці гинуть, несучи мир в Югославію.

Помітні в діях США побоювання й такого, сьогодні здається, фантастичного розвитку подій, як об'єднання Східної і Західної Європи і перетворення її на могутній геополітичний центр. Тож для Вашингтона не все одно, під чиїм керівництвом постсоціалістичний табір (Україна й Росія з їхнім потенціалом також) інтегруватиметься в світове співтовариство і чи збережуть США свої інтереси в цьому регіоні. Вже дещо смішно спостерігати: досить комусь із Бонна поїхати до Москви — з Вашингтона щось обіцяють Києву. Хтось з Америки обіцяє Москві — з Києва обов'язково їдуть до Бонна. І від цих «комбінацій» мерехтить в очах, от тільки справи не рухаються, на жаль, ні в Югославії, ні на теренах колишнього СРСР...

Та, як мовиться, пошуки тривають, тому й з'явився «новий підхід» до України, бо на її території, крім усього, є ще й ядерна зброя, про яку хоча й заявили, що вона перенацілена на «неамериканські цілі», але хто його знає...

Залишається тільки з'ясувати, що ж у цій ситуації робити Україні, як цей вузол суперечностей використати на свою користь. На щастя, це не компетенція журналістів, і є надія, що курс і завдання нашої країни чітко визначені в доопрацьованих у постійних комісіях парламенту «Основних напрямах зовнішньої політики», обговорення яких було закритим. Хочеться вірити, що не через їхню повну безпорадність. А насамкінець нагадаю старе англійське правило — про відсутність постійних політичних друзів чи суперників і про постійність власних інтересів. Головне — їх усвідомити і, не поступаючись головним, хоч потроху реалізовувати, використовуючи для цього будь-які можливості, навіть найменші. Бо чекати сьогодні на швидше й одномоментне розв'язання всіх наших проблем не доводиться. Але й дякувати нікому ні за що чомусь не хочеться.

Володимир СКАЧКО,
оглядач.

Соціальний зріз

НЕ ВТРАТИТИ ЛЮДЯНОСТІ

Старість — не радість, гласить народне прислів'я. Навіть якщо людина прожила вік у достатку і розкоші. Звичайно, якщо на схилі літ є поруч діти, онуки, є кому серце зігріти, то не так сумно. А коли нікого? Коли з дня на день наодинці зі своєю немічччю — нікому навіть води подати? Коли ті невеличкі заощадження, які все життя складав «копієчку до копієчки», одного «чудового» дня знецінилися до сміхотворності, а держава спромоглася компенсувати лише мізерну частку? А ціни все ростуть, ростуть... Що тоді? Звідки чекати на підтримку, якщо одноразові виплати держави малозабезпеченим скоріше здаються спробою уряду створити ілюзію турботи, ніж реальною допомогою?

Тому й не дивно, що всі ці клопоти лягають на плечі місцевих органів влади. Втім відзначу, що в Хмельницькій області на малозабезпечених громадянах ніхто не економить. Навпаки, питання організації допомоги одиноким, престарілим, інвалідам та багатодітним сім'ям знаходиться в центрі уваги місцевих державних адміністрацій. Крім фінансової допомоги з боку представників Президента, в районах для підтримки малозабезпечених проводяться марафони «милосердя», створюються спеціальні фонди добровільних пожертвувань окремих громадян, підприємств і організацій, безкоштовно, або за пільговими цінами надають продукти харчування. Добре поставлена така робота в Старокостянтинівському, Новоушицькому, Хмельницькому, Деражнянському та інших районах, а також у Хмельницькому, де асоціація захисту малих підприємств, комерційно-виробниче підприємство «Прана», Промінвестбанк перерахували для надання допомоги незаможним по 500-600 тисяч карбованців.

Чимало добрих справ на рахунку підприємств і організацій Славути. Близько 4 мільйонів карбованців перерахував торік у міський фонд захисту одиноких лісгоспзаг. Завод «Будфарфор» уже другий рік безплатно харчує обідами 30 престарілих громадян. Маслоробний комбінат раз на тиждень видає їм безплатно по 200 грамів селянського масла, 500 — плавленого сиру, щодня по 0,5 літра молока. Всі ці продукти доставляються додому.

Заслуговує на увагу і практика організації допомоги малозабезпеченим у Чемеровецькому районі. Тут за розпорядженням представника Президента Віталія Великого більш як 17 тисячам жителів колгоспи і радгоспи безплатно видали 19260 центнерів зерна. Цукор, борошно, крупи, олію відпускали за зниженими цінами. Допомогу грішми від трудових колективів одержали 2082 чоловіки на суму понад 284 тисячі купонів. Громадянам з обмеженою працездатністю допомагали обробляти присадибні ділянки, завозили паливо на зиму.

На території району, в селі Черчому, діє будинок-інтернат для престарілих на 100 місць. Щоправда, нині там проживає лише 60 громадян, в основному з ближніх сіл. Не всі, хто цього потребує, наважуються залишити рідну домівку навіть взимку. Тоді їм на допомогу приходять соціальні працівники, які є в багатьох сільських Радах.

До речі, служба соціальної допомоги створена при районному відділі соцзабезпечення ще у 1989 році. Вона обслуговує 180 самотніх громадян на території Чемеровецької селищної, Кугаєвецької, Юрковецької, Вишнівчицької, Зарічанської, Вівсянської, Вільйовецької, Більської, Ямпільчицької, Закупнянської та Кутовецької сільських Рад народних депутатів. Витрати взяли на себе колгоспи «Вільна Україна», «Надзбруччя», «Нива», імені Кірова, імені Хмельницького. Працівники відділу соціальної допомоги доставляють немічним продукти харчування, прибирають в хаті, викликають при необхідності лікаря, відвідують хворого в лікарні тощо.

В районі розроблена й успішно реалізується довгострокова програма «Піклування», якою передбачено розширення відділення соціальної допомоги при райсоцзабезі, закріплення опікунів над одинокими престарілими громадянами, проведення щорічної диспансеризації пенсіонерів, поліпшення торговельного обслуговування інвалідів, своєчасного надання послуг зв'язку. Проте не обходиться й без недоліків.

Бажає кращого торговельне обслуговування малозабезпечених верств населення як промисловими, так і продовольчими товарами. Як пояснив заступник голови правління райспоживспілки О.Гривнак, в районі не створено пункту комплектування наборів продуктів харчування за фіксованими цінами (як це вимагається в розпорядженні Кабінету міністрів України N 478-р від 28.07.92), тому що ці товари, мовляв, надходять за вільними цінами і продаються згідно з калькуляцією. Для задоволення потреб престарілих, малозабезпечених громадян при райунівермазі відкрито відділ «Ветеран». Проте, як повідомив голова ради ветеранів району М.Медянець, в ньому ніколи не буває одягу, взуття та інших товарів необхідних для цієї категорії людей. Тут, в основному, торгують товарами дитячого асортименту.

До речі, аналогічна ситуація із цінами на товари для малозабезпечених і в Шепетівському, Теофіпольському та деяких інших районах. Мені не зрозуміло, чому споживча кооперація така черства до запитів старих немічних людей? Хіба в її системі немає працівників, які з часом теж можуть опинитись в подібній життєвій ситуації? Та й, зрештою, в даному разі йдеться ще й про виконання розпорядження і постанови Кабінету міністрів України. Чи може у керівників споживчої кооперації області з цього приводу є якісь інші думки?

Василь СОПІЛЬНЯК,
консультант Хмельницької обласної державної адміністрації.

Продиктовано в номер

ТАЄМНІ... РЕКОРДИ

Прес-служба облдміністрації спростувала повідомлення засобів масової інформації, зокрема і «Голосу України» («Рекорди, рекорди...», 7 травня 1993 р.), про те, що у брокерській конторі Укрсоцбанку середній заробіток склав у березні 331466 карбованців. Виявляється, пальма першості належить іншому банку, бо згаданий ще не має брокерів. З цифрою, дійсно, вийшла помилочка. Але бозна яка! Бо на офіційний запит корпункту, що ж спростовувати, директор Чернігівської обласної дирекції Укрсоцбанку М. Педос повідомив, що дані щодо зарплати у колективі, який очолює, є «комерційною таємницею» і доброзичливо побажав власкору подібних «успіхів у журналістській роботі».

ОСМУ ПОХОВАЛИ ЖИВЦЕМ!

Співголови Організації солдатських матерів України В. Артамонова і Ф. Бачинська надіслали до редакції «Голосу України» листа з приводу публікації у нашій газеті за 21 травня замітки Л. Трухманової, в якій остання говорить про намір створити нову організацію — правонаступницю ОСМУ. В. Артамонова і Ф. Бачинська офіційно заявляють, що організація діє, провела 21 січня 1993 року свій 3-й Всеукраїнський з'їзд, обрала керівні органи, прийняла постанову, яку проводить у життя. В той час як Л. Трухманова не є навіть членом координаційної ради ОСМУ.

№ 1 ЖИВЕ В ДОНБАСІ

Саме там, у Макіївці, мешкає випускник місцевої школи, редактор власної молодіжної газети «Атас» Захар Бутирський. Він вийшов переможцем першого Всеукраїнського юнацького конкурсу «Журналіст № 1», проведеного Спілкою журналістів України, агентством «Юн-прес» при Київському палаці дітей та юнацтва, факультетом журналістики Київського університету, Міністерством освіти України.

Протягом трьох днів компетентне журі оцінювало попередні творчі доробки, роботи, подані на конкурс, і особисті якості претендентів і оголосило присуд. Друге місце в конкурсі посів Василь Васютин (Соснівка Львівської області), треті місця розділили киянин Олександр Бабич та Кирило Зубко з Кривого Рогу.

А «Голос України» вітає майбутніх колег.

МЕРТВІ ДУШІ ХОЧУТЬ ЇСТИ

З квітня у Житомирі замість талонів на придбання цукру, олії та вершкового масла запроваджується поетапне складання списків жителів міста. Причина — щоквартально пред'являлось на 30—35 тисяч талонів більше, ніж проживало власне громадян. Відтепер житомиряни будуть прикріплені до конкретних магазинів. Вищезгадані продукти відпускатимуть по пред'явленню паспортів.

БЛИЗЬКИЙ СХІД ТЕПЕР ПОРУЧ

Що новенького!

17 травня «Авіалінії України» відкрили ще одне повітряне сполучення — до Об'єднаних Арабських Еміратів.

«Підступалися» до цього партнера, зваживши всі «за» і «проти», досконало вивчивши ситуацію. А вона така: інтерес наших співгромадян до Близького Сходу перевершив усі сподівання. Якщо Європа просіває українських підприємців через справжнє сито, то тут виявилася обопільна зацікавленість.

Про так звані шопінг-тури і говорити не доводиться: порівняно невисокі ціни на електронну, теле-, радіо- і відеоапаратуру та прикраси з золота ніби магнітом притягують тих, хто готовий перетерпіти усілякі незручності, щоб, скажімо, на тисячі доларів заробити ще стільки. Та й вартість білетів сюди набагато нижча, ніж у Європу.

Звичайно, всі ці фактори і врахували спеціалісти з української авіакомпанії, шукаючи партнерів у Об'єднаних Арабських Еміратах. І Шарджу вибрали не випадково. Усього за десять кілометрів від Дубаю — столиці Еміратів, а всі послуги в аеропорту обходитимуться на третину дешевше. І зрозуміло чому: аеропорт Дубай обслуговує 57 авіакомпаній світу і здійснює щодоби 200 злетів і посадок. Шарджа ж приймає і відправляє усього 30 літаків. Тому угода з компанією, яка обслуговуватиме літаки «Авіаліній України», обопільно вигідна: нам значна економія коштів, їм — ще один клієнт.

Генеральний директор «Авіаліній України» Леонід Погребняк розповів мені, що для пошуку агента, який би працював на українську авіакомпанію, було оголошено конкурс. Зупинилися на одному з найбільших в Еміратах консорціумі «Юсуф Хабібал Юсуф тревел енд трейд». Він і представляйме тут інтереси України — формуватиме пасажиропотік, розвиватиме мережу продажу білетів.

Підписану агентську угоду Леонід Васильович вважає надзвичайно вигідною. Адже крім того, що двічі на тиждень здійснюватимуться рейси Київ — Шарджа — Київ, арабський партнер ще й зобов'язується доставляти пасажирів через столицю України в Європу, а також у Сінгапур, Карачі, Делі. Вдало вирішено проблему і з заправкою наших літаків паливом: укладено угоду з фірмою «Шелл», яка зробила для «Авіаліній України» значну знижку. Так що українську авіакомпанію можна привітати із успіхом на близькосхідному ринку.

А тепер як не написати про враження, які одержали ми, журналісти, запрошені — спасибі «Авіалініям України» — на відкриття рейсу. Звичайно ж, вони чудові. Можливо, Іл-62 і не найкращий літак, як за сучасними мірками. Але я певна, що пасажири цього не помітили — обслуговування на борту було таким, що куди там заморським рейсам! Стюардеси протягом майже п'ятигодинного польоту не присіли. Кожен пасажир щохвилини був під опікою цих милих дівчат. А про майстерність екіпажу говорить те, що нас можна було порівняти з кришталевими кубками, наповненими водою— краплина не хлюпнула б на стіл...

І Шарджа — оазис, створений у пустелі людськими руками. На вулиці десь плюс 50, а на газонах — найсоковитіша, найзеленіша трава, буяння екзотичних квітів. І прозора, бірюзова вода Перської затоки — ніби благодать Божа.

Журналісти все намагалися з'ясувати, як удалося місцевим жителям перетворити пустелю в рай? А повернувшись додому і проїжджаючи міст через Дніпро, який оточив неймовірної краси краєвид зелених круч над синьою водою, теж замислились: як удається нам з раю робити пустелю?..

...Ріфат Джаліль — співробітник консорціуму і агент «Авіаліній України» вважає, що Україна зробила рішучу заявку на своє місце на ринку Близького Сходу, навіть якщо це спочатку будуть шопінг-тури. Він переконаний: кількість пасажирів неодмінно зростатиме як з Києва до Шарджі, так і з Шарджі до Києва. Адже хоч і небагато в Еміратах знають про Україну, проте начувані про її чудову природу, а особливо про українські клініки. Крім того, з Шарджі немає рейсів до США, а «Авіалінії України» освоїли цей маршрут. Та й хіба інших можливостей мало?

Мені довелося бачити, як працюють спеціалісти «Авіаліній України», як нелегко їм долати бар'єри, які цивілізований світ уже подолав, як на свої рейси вони буквально [illegible] лять кожного пасажира. [illegible] може, і ми їм допоможемо? Хоч і спокусливо мандрувати літаками зарубіжних авіакомпаній, проте будьмо патріотами у цей нелегкий час — віддамо свої долари «Авіалініям України». А вони вже зроблять усе, щоб ми про це не пошкодували.

А в Шарджу злітайте, якщо маєте таку можливість. Компетентні люди кажуть, що це дуже вигідно...

Валентина ПИСАНСЬКА.

КНИЖКИ? ЧИТАЙТЕ ОЩАДНІ. ЯКЩО Є.

Проблема

Відтепер будемо в літературній ізоляції. Її спричинило розпорядження Державного комітету України з преси від 19.03.92 р. Згідно з ним Україна припинила надсилати свою літературу і періодичні видання до Російської книжкової палати.

У часи СРСР, від 1963 р., Всесоюзна книжкова палата отримувала літературу з усіх республік, а потім розсилала обов'язкові примірники до центральних республіканських бібліотек, які в свою чергу відбирали у фонди найцінніше і перерозподіляли літературу між іншими бібліотеками, згідно з їхньою спеціалізацією. В Україні обов'язковий примірник отримувала тільки Державна бібліотека (колишня ім. КПРС).

Розпорядження Держкомпреси, очевидно, треба розцінювати як протест проти російської монополізації. Але як розуміти те, що, відмовившись від послуг Російської книжкової палати, Україна не подбала про прямий обмін з країнами СНД? Українська книжкова палата не поспішає також перебирати на себе нові функції, а задовольняється реєстрацією бібліографії. Інші країни СНД, досі пов'язані з Москвою, зі свого боку ініціативи не виявляють. Сама Росія до кінця 1992 року надсилала до України обов'язкові примірники всіх видань країн СНД. Та з початком 1993 року настав кінець її альтруїзму. Тепер вся література, призначена для українських бібліотек, акуратно накопичується і чекає вирішення своєї долі.

Якщо раніше фонди Державної бібліотеки України щороку доповнювали 350 тисяч примірників, у 1992—229, то в 1993 році з країн СНД не надійшло жодного. Поповнювати фонди за рахунок західноєвропейських видань сьогодні неможливо. А з огляду на поліграфічну кризу, не врятують і власні видавництва. Ще в 1992 році до бібліотеки надійшло 33 тисячі обов'язкових українських примірників, а вже цього року — тільки 11 тисяч. З них більша частина: гороскопи, популярна «сексологія», фантастика, пригоди, детективи, видані без будь-яких норм ГОСТУ і без будь-якої коректури. Та й це бібліотека «видзвонила»...

Нині відділ комплектування займається тим, що ходить на розкладки, видивляється, яка література вийшла (інформації ні від Книжкової палати, ні від Держкомпреси нема), і вимагає від видавців обов'язкових примірників, щоб ми та наші потомки мали що читати.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Коротко

НІЩО НЕ ЗАБУТО

В Івано-Франківську на базі колишнього музею «Герої Дніпра» створюється музей війська України. Численні експонати розповідатимуть про становлення Збройних Сил нашої держави від княжої доби до теперішніх часів. Матеріали колишнього музею та діорама героїчного форсування Дніпра увійдуть як складова частина нової експозиції.

Василь БАБУХ.

Івано-Франківська область.

ВЛАДА ПОРУШУЄ ЗАКОНИ. ЩО СКАЖЕ ПРОКУРОР?

У Дніпропетровську відбувся дводенний навчально-методичний семінар для працівників прокуратур обласних центрів, інших міст і районів. Тема семінару: «Організація роботи по здійсненню загального нагляду». Як відзначив у [illegible] віді заступник Генерального прокурора України Дмитро Усатов, торік в республіці зафіксовано 64 тисячі порушень діючого законодавства з боку владних структур і посадових осіб.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Знай наших!

...І ТАКИЙ ЖЕ СКРОМНИЙ

Коли на кіностудії імені Довженка вирішили зняти фільм «Вперед! За скарбами гетьмана», постало питання, хто гратиме роль Президента України? Після тривалих пошуків довелося давати оголошення в газети. Воно й потрапило на очі молодшому синові заступника директора Пологівського ПТУ-30 Запорізької області Федора Петровича Дорошенка. Він сфотографував батька, а знімки відіслав на кіностудію. За два тижні асистент режисера Ольга Довгань запросила Дорошенка на проби.

Федір Петрович про це нікому не розповів і був здивований, коли через деякий час йому повідомили зі студії: ви пройшли.

Звичайно, гримерам довелося трохи попрацювати, щоб довести «двійника» до схожості з «оригіналом». Але подібність все-таки вражаюча. І тому Дорошенко часто потрапляє в кумедні історії. Приміром, якось повіз звіт до Запорізького управління трудових резервів, яке на той час було в одному приміщенні з обкомом КПУ. Саме був пленум, коли він з'явився в коридорі і почув: «Невже сам Кравчук приїхав?». Переполох!

До речі, другим заступником директора в цьому училищі працює Євген Архипович Кучмій, якого жартома називають «Кучма».

Борис КОВТОНЮК.
Фото автора.

На фото: «Президент» із Полог.

Колектив Українського відділення «Известий» з глибоким сумом повідомляє про передчасну смерть завідуючого Київським корпунктом газети «Известия»

ЦИКОРИ
Сергія Івановича

і висловлює співчуття рідним і близьким покійного.
Колектив редакції газети «Голос України» приєднується до співчуття.

Розпорядження датського уряду про різке зменшення квоти вилову риби як у внутрішніх, так і зовнішніх територіальних водах країни викликало бурхливий протест усіх причетних до рибного промислу. Рибалки не поділяють думки вчених про те, що рибні ресурси датських водойм різко зменшилися, а певні види — як, наприклад, тріска — на порозі зникнення.

ЛОВИСЬ, РИБКО, ВЕЛИКА І МАЛЕНЬКА?

Конфлікти

Рибопромисловці вважають, що вони, в силу свого тісного контакту з морем, краще обізнані із ситуацією. Риби багато, кажуть вони, і нема підстав бити на сполох, як це роблять «романтики охорони навколишнього середовища» з Датського центру досліджень моря та проблем рибальства, які б хотіли перетворити наші водойми на заповідники й охороняти їх від «вандалізму» тих, для кого морський промисел — щоденний хліб. Вчені відкидають такі звинувачення. Їм потрібна певність, що й через рік риби буде не менше. Ніхто не відмовляє рибальству у праві на існування, кажуть вони, але вилови нині такі великі (цьому сприяє високоефективна технологія і чисельність «армії» «трудівників моря»), що стала злободенною проблема раціональної експлуатації рибних ресурсів. Дослідники вважають, що треба йти на скорочення потужностей на 50 відсотків, водночас розвиваючи нові, більш селективні методи вилову риби. Це дасть змогу краще регулювати промисел.

Заходи обмеження вилову риби — ініціатива не тільки датчан. Це результат міжнародного співробітництва в галузі раціонального використання природних ресурсів. Датська квота вилову у Північному морі становить лише 20 відсотків від загальної квоти для цього басейну. Багатьом рибалкам це загрожує безробіттям. Тим, хто залишиться, доведеться працювати за нових умов, пристосувавшись до суворих обмежень різного характеру, продиктованих новим законодавством. «Тепер, щоб можна було нам існувати, доведеться щоразу порушувати закон», — так заявив один з рибопромисловців після завершення переговорів з представниками уряду. Невдоволені досягнутими домовленостями датські рибалки висловили недовіру голові своєї профспілки і готуються до виборів нового лідера, який краще дбатиме про їхні інтереси.

Окрім того, вони вдалися до акції протесту. Так, понад сорок рибальських суден зібралися в порту Фредеріксгавен і протягом двох годин перешкоджали паромові з пасажирами на борту пришвартуватись у гавані. Цим вони викликали не лише роздратування пасажирів, які почали закидати судна пляшками й консервними бляшанками, але й виразне невдоволення влади, що погрожує санкціями згідно з параграфом 193 карного кодексу, де йдеться про протиправний спосіб серйозних перешкод руху громадського транспорту. Обурені були також підприємці, чиї вантажні автомобілі запізнилися з товаром до місця призначення, та керівництво судноплавної компанії «Стена Лайн» — власник згаданого парому, що курсує з порту Мог у Норвегії до датського порту Фредеріксгавен. І ті й ті виступили з вимогою грошового відшкодування втрат матеріального і, так би мовити, морального плану. Вимоги ці, щоправда, було рішуче відхилено оскаржуваними, але схоже на те, що крапки в цій справі ще не поставлено.

Тетяна БАШЛОВКА-НІЛЬСЕН.
Оденсе.

Експрес-інформація

МІЖНАРОДНИЙ ТРИБУНАЛ

для колишньої Югославії створила Рада Безпеки ООН. Про це йдеться у спеціальній резолюції РБ, одностайно прийнятій на засіданні Ради. Проект згадуваного документа було внесено до розгляду Іспанією, Новою Зеландією, Росією, Великобританією, США та Францією. Рада Безпеки створила Міжнародний трибунал «з метою судового переслідування осіб, відповідальних за серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, скоєні на території колишньої Югославії у період з 1 січня 1991 року і до дати, яка буде визначена РБ після відновлення миру».

350 — ФАТАЛЬНА ЦИФРА

Росія у наступному місяці скоротить майже на дві третини обсяги поставок нафти в Білорусь через заборгованість білоруських енергоспоживачів, заявив керівник Держкомітету республіки з нафти і газу Мардашов. Він додав, що поставки російської сировини будуть урізані з одного мільйона до 350 тисяч тонн щомісяця. Борг Білорусі сусідній Росії за нафту становить 350 мільйонів доларів.

ПРАПОР НЕ ВИНЕН

Баготисячний мітинг проти участі Туреччини у плані мирного врегулювання карабаського конфлікту провела в Єревані провідна опозиційна партія Вірменії «Дашнакцутюн». Демонстранти спалили турецький прапор, який, за твердженням організаторів цієї акції, був відбитий в азербайджанських військ у Нагірному Карабасі. «Дашнакцутюн», як і лідери НКР, виступають проти будь-якої участі Туреччини у мирному процесі.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Отакої!

І ТИРАНА ПІДТРИМУВАЛА СВІТОВУ РЕВОЛЮЦІЮ

Журналісти албанської «Газети Шиптаре» знайшли в архіві комуністичної партії Албанії цікаві документи. Вони засвідчують, що режим Енвера Ходжі протягом довгих років надавав військову допомогу «революційним рухам» в Азії, Африці та Латинській Америці.

Газета стверджує, що Тирана підтримувала індонезійських революціонерів, компартії Судану та Шрі-Ланки, марксистські групи в Бразилії, Еквадорі та Перу. Хоча після 1979 року термін «воєнна підтримка» в документах вже не використовувався, ЦК партії албанських комуністів продовжувала фінансувати експорт світової революції. Проте, і розмірів тих «фінансів» газета не зазначає.

Спартак ТОЛОКА.

Британський калейдоскоп

ЯК У ВАВИЛОНІ

На 193 мовах світу говорять сьогодні діти у школах Лондона. Причому, як повідомляє журнал «Тайм аут», ще чотири роки тому лондонські школярі спілкувалися між собою лише... 54 мовами.

Згідно з дослідженнями властей британської столиці, окрім англійської найбільш уживаними в середніх навчальних закладах на «коридорному рівні» є бенгальська, китайська, арабська, іспанська, еритрейська та мова урду.

СП ПО-ГОЛЛІВУДСЬКИ

Минулого понеділка понад п'ять тисяч мешканців англійської столиці зібралися, незважаючи на травневу грозу, в самому центрі Лондона — на площі Піккаділлі.

Що ж примусило завжди обережних англійців та ще й у такій кількості мокнути під дощем? Точніше — хто?

Причиною ажіотажу стали голлівудські зірки — Арнольд Шварценеггер, Сильвестр Сталлоне та Брюс Уілліс. Хоча приїхали вони не для проведення зустрічі з кіноглядачами, а для того, щоб відкрити їхнє спільне підприємство — ресторан швидкого обслуговування під назвою «Планета Голлівуд». Це вже четверта «Планета» після Нью-Йорка, Лос-Анджелеса та Мехіко. Хоча в ресторані обіцяють продавати дешеві гамбургери і молочні коктейлі, подейкують, що лише помпезна церемонія відкриття за участю десятків гостей обійшлася власникам СП у декілька мільйонів фунтів стерлінгів. Мабуть, всесвітньовідомі кіноактори, думаючи вже сьогодні про майбутнє, вирішили не заощаджувати на рекламі.

Ігор ГРУШКО.
Лондон.

Панорама

У КРАЇНІ КЕНГУРУ ДОБРЕ, АЛЕ... ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ ЗМІНИ НА КРАЩЕ

До влади в Австралії знову прийшла лейбористська партія. Як жартують австралійці, колишній Прем'єр-міністр Пол Кітінг знову здобув собі роботу і навіть збільшив штат федерального уряду з 38 до 40 чоловік.

Особливістю останньої перемоги лейбористів є зростання їх чисельності у нижній палаті парламенту — Палаті представників на відміну від попередніх виборів, коли партія, що була при владі, «закономірно» отримувала меншу кількість голосів на наступних виборах. Тепер же вони здобули 79 з 147 місць у парламенті, опозиційна коаліція — 65 мандатів. Проте у Сенаті опозиційні партії мають відносно більше голосів (30 — ліберальна та 6 — національна), ніж лейбористи (30 мандатів).

Безумовно, на виборах перемогла програма лейбористської партії, яка була зрозумілішою для простих австралійців. Опозиція пропонувала змінити податкову політику за рахунок зростання податків з виробників та споживачів.

Лейбористи оголосили, що планують значно скоротити податки на прибуток і провести приватизацію 75 відсотків акцій австралійських авіакомпаній та частини державного банку, залишивши у власності держави 51 відсоток акцій. Лейбористська партія нині обіцяє дозволити більші тимчасові заробітки для безробітних. У галузі освіти пропонують збільшити фінансування аборигенного населення та приватних шкіл. З 1 липня цього року має зрости сума витрат уряду на обов'язкове медичне страхування. Держава буде виділяти 100 мільйонів австралійських доларів приватним клінікам, щоб зменшити черги на планову госпіталізацію. Для 750 тисяч чоловік з низькими прибутками планується зробити безкоштовним стоматологічне лікування.

Загалом, уряд виділить 3 мільярди доларів на різні програми, щоб створити 900 тисяч нових робочих місць.

Лейбористи мають на меті змінити теперішню назву країни «Співдружність Австралії» на «Федеральну Республіку Австралії», вийти з-під опіки британської корони і ухвалити новий прапор держави. Місце англійського генерал-губернатора має обіймати Президент країни. Перехідний процес буде поступовим. Уряд планує оголосити конкурс на кращий варіант національного прапора. А Днем проголошення незалежності мало б стати 1 січня 2000 року. Лейбористи гадають, що ці зміни сприятимуть зміцненню авторитету країни в азіатсько-тихоокеанському регіоні. Проте й нині австралійцям є чим пишатись. Австралія належить до економічно розвинутих країн. За останні 10 років продуктивність праці зросла на 25 відсотків, порівняно низький рівень інфляції. Зовнішній борг країни — виключно борг приватних компаній, а уряд, навпаки, є позикодавцем для інших країн світу на суму два мільярди австралійських доларів (1 австралійський долар близько 0,71 американського). Хоча основними статтями австралійського експорту традиційно є природні копалини та продукти землеробства, однак за останні десять років частка промислових товарів у експорті зросла з 14 до 25 відсотків. Швидко збільшується експорт телекомунікаційного обладнання, автомобілів, швидких катерів, ліків. Значно зріс освітній рівень австралійців. Якщо десять років тому тільки близько 30 відсотків школярів мали середню освіту, то сьогодні вже — майже 80 відсотків. Удвічі більше навчається молоді в університетах країни (понад 520 тисяч чоловік).

Дехто з місцевих економістів вважає, що на Австралію чекають нові обрії економічного розвитку: передрікають зростання національного продукту на 3 — 4,2 відсотки цього року і 5 — наступного. Австралійці сподіваються, що у 1994 році експорт країни зростатиме швидше ніж імпорт.

Павло АНГЕЛУЦА.
Сідней.

УЧИЛИ АФРИКАНЦІВ, МОЖЕ, НАВЧАТЬ І НАС

Кілька тижнів у Чернівцях перебували представники Міжнародного корпусу експертів-добровольців громадяни США Джуна та Дейл Ріт. Вони прибули сюди з благодійною місією — вивчити інфраструктуру обласного центру і на підставі своїх спостережень виробити рекомендації для виведення місько: економіки з кризи, що прогресує.

Добровольці прискіпливо заглядали в усі «чорні діри» Чернівців, цікавилися роботою транспорту, організацією пасажирських перевезень, комунальним господарством, навіть, даруйте, не посоромилися заглянути в наші горезвісні громадські вбиральні. Крім усього містер Дейл Ріт покопошився на сміттєзвалищах, затято вникав у процес утилізації промислових відходів, оскільки в США він — визнаний фахівець цієї сфери. В провінції Сарасота давно ефективно діє розроблена ним схема сортування й поглибленої переробки сміття, на думку спеціалістів, краща в країні. Містер Дейл надбав нею чималі дивіденди.

Рекомендації добровольців поки що будуть подані на вивчення мерові міста та його команді, а згодом вони їх оприлюднять.

Уже сьогодні можна сказати, що сивочолі американці пропонують багато повчального для нашого магістрату. Якщо прислухаємося, то на кілька кроків відступимося від економічної прірви, над якою стоїмо в глибокому сум'ятті.

Подружжя Ріт — не новачки в витягуванні слаборозвинутих країн з економічної трясовини. Раніше вони вже виконували таку місію в африканських країнах. На прес-конференції місцеві журналісти запитали пана Дейла: де було гірше? І він відповів: «В Україні ситуація краща. Але треба працювати, кожному підставляти плече. Благоденство саме не падає з неба».

Подружжя Ріт радить видозмінити управлінську структуру мерії, запросити до її складу сучасного мислення людей. І водночас змінити систему стосунків у службовій ієрархії: підлеглі не повинні бути стороною, що констатує проблеми, а генераторами їх раціонального й оперативного розв'язання.

Велику повагу й довіру викликають рекомендації пана Дейла Ріта стосовно налагодження в Чернівцях прогресивної схеми утилізації сміття. В місті, де страшною хворобою переслабували діти, де дають про себе знати наслідки Чорнобильської катастрофи, санітарного режиму повинні додержувати беззаперечно. Крім того, на смітті можна й треба, підкреслили експерти, робити чималі гроші.

Пан Дейл Ріт корисний і тим, що знається з бізнесовими колами США. Він пообіцяв загітувати їх вкласти інвестиції в кволу міську економіку, поділитися прогресивними технологіями та сучасним устаткуванням.

Побільше б таких добровольців!

Василь БАБУХ.

Чернівці.

На автозаводі «Комунар» (Запоріжжя) виробничого об'єднання «АвтоЗАЗ» введено в експлуатацію нове складальне виробництво по випуску автомобіля «Таврія». Новий висотехнологічний комплекс дозволить удвоє збільшити виробництво дефіцитної мікролітражки, підвищити її якість, спробувати задовольнити потреби населення в легкових автомобілях.

У 1993 році планується випустити 180 тисяч автомобілів, зокрема 80 тисяч ЗАЗ-968М на старому виробництві, 100 тисяч автомобілів ЗАЗ-1102 «Таврія» — на новому.

Проблема №...

НЕ ЗА ЧАЄМ БУДЕ СКАЗАНО

Мрії генерального директора асоціації «Вінниця-цукор» Бориса Жмаки солодші за цукор: щоб в області не зменшувалась площа бурякосіяння і не знижувалась відповідальність керівників та спеціалістів за вирощування цієї валютної культури. Бо, за підсумками завершеного сезону, цукру вироблено лише 454 тисячі тонн, що становить 61,7 відсотка від передбачуваного.

Цукровики зробили багато, аби впровадити прогресивні технології, встановити нове обладнання, автоматизувати виробничі процеси і звести до мінімуму можливі втрати. Бурякоприймальні пункти мали необхідну кількість техніки, що забезпечувала приймання до 230 тисяч тонн коренів на добу, проте такої кількості жодного разу на підприємства не надходило.

І це не тільки через посушливе літо, а, передусім, тому, що площі посівів цукрових буряків значно скоротилися, віддача з кожного гектара знизилась до 188 центнерів. План контрактації сировини господарства виконали лише на 56 відсотків.

За низької урожайності трохи виручила підвищена цукристість. А що виручатиме нинішнього року, коли... Куди не кинь — усюди клин.

Найбільшим «клином», якого слід вибивати усім миром, громадою, керівник асоціації вважає тенденцію до зниження відповідальності за вирощування цієї агрокультури. Відтак — спрощення технології, ігнорування рекомендацій науки і передової практики. До того ж — недостатня кількість хімічних засобів захисту рослин, а отже, неякісний догляд посівів, забур'яненість, тощо.

Такий опис хвороби, що прогресує, зробив Б. Жмака у газеті «Вінниччина». Отже, читали тисячі людей. Однак де їхня реакція? Хіба сумні факти не волають, що треба поспішати? Ми дуже багато й правильно говоримо, але все це — стрілянина з гармати по горобцях. То, може, усвідомивши загрозу катастрофи, яка нависла над цією галуззю економіки України, скажуть своє слово відповідальні люди в уряді, численних відомствах, представники Президента в областях та районах?

Іван ВАЛЬКО,
професор.

Вінницька область.

СУПЕРМАРКЕТ НА «КОМУНІСТИЧНОМУ» ФУНДАМЕНТІ

До Німеччини вирушила група працівників колгоспу імені Енгельса Новопсковського району Луганської області. Квитками на дорогу їх забезпечили тільки туди, бо повернуться вони додому, як і їхні попередники, що півроку стажувалися в німецькому підприємстві «Аннусс-Фляйш. КГ», — на автомобілях західного виробництва.

Назване підприємство і колгосп — співзасновники спільного підприємства «Айдар-Ан. М'ясо». Тож невдовзі з'явиться у Новопсковському селі Кам'янка м'ясопереробне підприємство. Таке ж саме, як у Німеччині. Вже закінчено монтаж обладнання в цехах і починається виробництво твердокопченої ковбаси та консервів для всієї України.

20 тисяч голів великої рогатої худоби і 10 тисяч голів свиней за рік перероблятимуть у колгоспі. З партнерами розраховуватимуться шкірами забитих тварин і одержуватимуть з Німеччини різноманітні високоякісні шкіряні вироби.

Планує колгосп відкрити по всій Україні мережу магазинів і ресторанів, а в самому Новопскові — ще й супермаркет. Знаходитиметься він у престижному місці. Нові споруди для райкому партії не встигли добудувати і об'єкт законсервували. Так його колгосп і викупить. Що ж, хай там торгують не ідеями, а потрібним народу товаром.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

У БЕЗРОБІТТЯ — ЖІНОЧЕ ОБЛИЧЧЯ

Принаймні, на Донбасі. Як повідомили в Інституті економіки промисловості АН України, рівень безробіття в шахтарському регіоні на кінець минулого року становив 0,4 відсотка, при цьому «жіноча доля» в ньому склала 94,1 відсотка.

А вже в першому кварталі поточного року із 10,5 тисячі громадян, що звернулися з приводу працевлаштування, 5948 були представницями прекрасної статі. Додайте сюди і так званий фактор «прихованого безробіття», коли з причин нестачі сировини, відсутності коштів, обсягу робіт зупинялися цілі виробництва, де більшість працюючих — жінки (така ситуація, наприклад, склалася на Донецькому бавовняному комбінаті).

Типовий безробітний сьогодні на Донеччині — це, як правило, жінка з вищою чи середньою освітою, віком за 40 років. Вона часто-густо не має можливості переїхати у пошуках роботи в іншу місцевість, не бажає чи не в змозі набути робітничу спеціальність.

Безперечно, на сьогодні чисельність жінок-безробітних була б у чотири і більше разів вищою, коли б гостроту ситуації якось не згладжувало пільгове нарахування прибуткового податку на родини з трьома і більше утриманцями. Скажімо, такими пільгами скористалися близько 10 відсотків сімей гірників шахти «Південнодонбаська» № 3, 4 відсотки — шахти імені Засядька. В основному саме цією причиною пояснюється відносно низький рівень жіночого безробіття в таких традиційно важких для працевлаштування шахтарських містах як Добропілля, Вугледар, Селидове, Кіровське.

Проблема жіночої зайнятості на Донеччині ускладнюється ще й тим, що понад 37 відсотків безробітних жінок мають малолітніх дітей, 4 відсотки — виховують їх без батька. При цьому жінкам, як правило, необхідно для пошуків роботи значно більше часу, ніж чоловікам...

Отож, поки у шахтарському регіоні вперто мусуються чутки про близьке закриття неперспективних вугільних підприємств, а значить — і безробіття тисяч гірників. Представниці слабкої статі уже відчули безпосередньо на собі «принади» цього ринкового явища. Вкотре жінка опинилася беззахисною перед жорстокою дійсністю...

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецька область.

У РІВНОМУ, НА РИНОЧКУ...

Ні, ні, не Байда, і не горілочку. А діється тут таке, що ринок має відразу двох директорів — панів Володимира Новосада і Юрія Юхимчука. Хоча, якщо бути точним, нині тут немає жодного. Бо «старий», пан Новосад, перебуває у лікарні, а «новий», пан Юхимчук, поки що кружляє на певних відстанях від адміністративних приміщень центрального ринку, не наважуючись зайняти керівне крісло.

За такої ситуації, зрозуміло, колектив працівників ринку трясе, мов у лихоманці. Ще б не трясло! То якісь комісії хапають за поли бухгалтерів і контролерів, то міліція, не обмовившись і словом, опломбовує усі службові приміщення, а господарям ринку хоч бери та сідай з паперами за якийсь прилавок, відтіснивши бабусю з редискою.

Раніше міським ринком правила споживча кооперація, нині — міська управа. І їй, міській управі, чогось не сподобався директор ринку — кваліфікований спеціаліст пан Новосад, а сподобався їй кваліфікований міліціонер пан Юхимчук. Як наслідок, начальник міського управління торгівлі пан Вітрук, згідно з рішенням міської управи, 14 квітня своїм наказом звільнив з посади фахівця, а призначив екс-міліціонера. Трудовий колектив ринку цього ребуса не зрозумів, зійшовся на збори і присутньому на них панові Вітруку заявив, що їхнього законного директора звільнили безпідставно, як безпідставно призначили й нового. До речі, «новий» після свого призначення на роботу так і не з'явився, що дає підставу давно звільнити його за прогули.

Пан Вітрук намагався пояснити, що старого директора звільнили тому, що він не уклав контракту з управлінням торгівлі. І взагалі, уточнив пан Вітрук, весь колектив ринку є «незаконний», бо ніхто з працівників не уклав контракту. На питання, хто повинен був виступити ініціатором підписання контрактів, пан Вітрук сказав щось таке туманне і неясне, як осінній дощовий ранок...

Ринок, звичайно,— шматок ласий. Особливо у період масової «прихватизації». Та колектив ринку не хоче зрозуміти батьків міста. «На крайні заходи,— кажуть,— підемо, а свого директора, чесну і принципову людину, відстоїмо. І свої законні права — також».

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

ДЛЯ КАНАДИ — СПОРТИВНЕ ВЗУТТЯ

Луцька взуттєва фабрика, мабуть, єдине підприємство на Волині, де минулого року робітників не скорочували, а навпаки — ще набрали 250 працівників. І це за умов, що фабрика сьогодні використовує свої виробничі потужності тільки на 60 відсотків. Підприємство, маючи змогу випускати 3 мільйони пар взуття на рік, виробляє їх лише 1 мільйон 800 пар. Резерв, як бачимо, великий.

— Загальна наша біда — немає достатньо сировини. Але думаємо, що так буде не завжди,— говорить директор фабрики Сергій Вальковий. — Перебої у нас із постачанням штучного хутра, шкіри, клею... Звичайно, якщо сидіти, склавши руки, то їх ніколи і не буде. Тому попри все асортимент продукції в цьому році плануємо оновити на 40 відсотків. І значно збільшимо виробництво.

Оптимізм директора грунтується на тому, що фабрика шукає і знаходить ділових партнерів, з якими укладає договори на постачання потрібної сировини. Тільки в Україні — майже 50 організацій. А останнім часом склалися добрі стосунки з багатьма підприємствами Білорусі й Росії. Це дало можливість випускати нові види взуття — дитячі весняні чобітки, дошкільні і шкільні літні туфлі, оновити асортимент жіночого і чоловічого взуття. Добру перспективу бачать тут у співпраці з іноземними фірмами. З фабрикою уже ознайомилися німці, австрійці, поляки... А одна із солідних фірм Канади підписала угоду на пошиття і поставку в цьому році до їхньої країни 40 тисяч пар спортивного взуття.

З Сергієм Васильовичем я побував у спеціальному цеху, де шиють спортивні черевики для Канади. Добротні, гарні й міцні. Подумав, що в таких черевиках могли б ходити і українці.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

CHERNOMOR SOFT

НПО "ЧЕРНОМОРСОФТ"

Официальный дилер фирм HEWLETT PACKARD, MINOLTA, NOVELL

* новейшие образцы компьютерной техники и периферийного оборудования HEWLETT PACKARD: лазерные и струйные принтеры, сканеры и плоттеры
* копировальные аппараты и телефаксы MINOLTA
* сетевое оборудование и программные средства NOVELL
* гарантийное обслуживание

Поставка немедленно после оплаты

Украина, г. Николаев, ул. Артиллерийская, 7
Тел. (0512) 352190, 356091, 359955, 377936
Факс (0512) 358-306, 359-968.

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує СП «Салюте Л.Т.Д.»
Тел. 216-49-88; 216-46-35.

Фирма «Ятрань» реализует печатные машинки «Ятрань» и портативные «Ивица»...

Тел. 546-63-27.

Фирма КАМБИО

ОКАЖЕТ ПОМОЩЬ:
-- в выгодном размещении Ваших свободных денежных средств под гарантию банка или страховой компании
ВАШ ДОХОД -- ОТ 250% ГОДОВЫХ!
Минимальная сумма **50 000 000 крб.**
-- в оперативном поиске кредита
-- в квалифицированном составлении документов для получения кредитов
Услуги посредников вознаграждаются.

в г. Киеве (044) 221-75-71, 221-75-57
тел/факс (044) 274-39-88

МПП "ДОСЛІДЖЕННЯ І РОЗРОБКИ"
пропонує
ЛОКАЛЬНІ КОМП'ЮТЕРНІ МЕРЕЖІ

Склад мережі
Сітьовий адаптер ПЕВМ IBM PC/AT
Комутуючий блок
Програмне забеспечення
Керівництво користувача

Топологія - зірка з активним центром	
Паралельних каналів обміну	4
Максимальна кількість абонентів	15
Фізична швидкість обміну 3,5 і 8 Мбіт/с	
Макс. віддаленість м/станціями	1000м

При цінах набагато нижчих ніж на аналогічний продукт зарубіжних фірм і не менш високому рівні наша мережа дасть можливість вам одержати до 15 робочих місць, які мають надійний зв'язок між собою.
В такій мережі ви зможете користуватися будь-якими пакетами прикладних програм.

ПОВ'ЯЗУЄМО У МЕРЕЖУ ПОШУК–1, ЗАБЕСПЕЧУЄМО ВСТАНОВЛЕННЯ, НАЛАГОДЖЕННЯ, ГАРАНТІЙНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ.

Тел.(044) 446-21-94
Адреса RELKOM: mlerd. Kiev. ua.

Libra management group

УПЕРШЕ В УКРАЇНІ!

УНІКАЛЬНА ПРОГРАМА ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ БІЗНЕСМЕНІВ ІНСТИТУТУ МЕНЕДЖМЕНТУ «ЛЬВІВ»

LIBRA MANAGEMENT GROUP (Великобританія)

* управління фінансовою діяльністю
* Маркетинг
* Управління змінами організаційних структур
* Бізнес-планування
* Ділова англійська мова
* Поглиблене вивчення фінансової діяльності

Початок навчання — в міру формування груп.

Навчання платне.

НАШ ІНТЕНСИВНИЙ КУРС ЦЕ:

* економія Вашого часу
* висока ефективність
* бездоганна методика
* можливість стажування на фірмах Великобританії
* сертифікат міжнародного зразка.

За довідками звертатися: Львів, вул. Виговська, 34, кімн. 223.

Тел. (0322) 62-90-59, 62-93-23.

Інститут менеджменту «Львів».

Першокласна техніка для офісу

у виставочно-торгівельному центрі інвестиційно-фінансової компанії

"Слід і К"

XEROX Authorised Dealer

- копіювальні машини всіх моделей, витратні матеріали, папір та інша продукція **XEROX**.
- прінтери **STAR** (Японія) - 9-ти та 24-х голкові моделі
- комп'ютери, в т. ч. **IBM** класу LAPTOP PS/2 (386SX)
- програми для комп'ютерізації роботи малих підприємств та фірм

ВСЯ ТЕХНИКА ЗАБЕСПЕЧУЄТЬСЯ ГАРАНТІЙНИМ ОБСЛУГОВУВАННЯМ
СПЛАТА У БУДЬ-ЯКОЇ СПРИЯТЛИВІЙ ДЛЯ ВАС ФОРМІ

Україна, 252005, Київ, вул. Червоноармійська, 57/1,
Київський Планетарій, 2-й поверх.
Їхати до станції метро "Республіканський стадіон".
Центр працює щоденно, крім суботи та неділі, з 10.00 до 18.00.
ТЕЛЕФОН (044) 220 40 29, 227 10 54; ФАКС (044) 220 40 29; ТЕЛЕКС 631 265 SLED SU

Станкостроительное предприятие «Станколес» производит и реализует:
— станок комбинированный универсальный деревообрабатывающий СДК-1, выполняющий фугование по плоскости и ребру, распиловку вдоль и поперек волокон, фрезерование, калибрование, сверление, шлифование, долбление; мощность э/двигателя 3 квт;
— патроны сверлильные до ∅ 10 мм и ∅ 16 мм;
— пилы дисковые отрезные ∅ 350 мм;
— краны газовые Ду=15 мм;
— агрегат для производства круп, продела и муки из зерен гречки; производит калибровку, очищение и дробление зерен;
— доску буковую необрезную.
Форма оплаты: предоплата.
Адрес: 253121, г. Киев-121, ул. Горловская 226 228. Тел.: 56-72-54.

ОГОЛОШЕННЯ

Київський торговельно-економічний інститут оголошує набір студентів на 1993—1994 навчальний рік. Прийом документів на денну форму навчання з 25 червня 1993 р, на заочну — з 20 травня 1993 р.

Телефон для довідок — (044) 513-63-63.

ПІСНЯ БУДЕ ПОМІЖ НАС

(Початок на 1-й стор.).

А на кін Літнього театру вийдуть 27 солістів і 3 дуети з різних областей та Республіки Крим. Молоді виконавці виборюватимуть головні нагороди конкурсу. Ось імена фіналістів: **Руслана Бесараб** (Великий Березний Закарпатської області); **Оксана Гребеньовська** (Бучач Тернопільської області); **Лілія Гривцова** (Ялта, Республіка Крим); **Тетяна Дяченко** (Київ); **Світлана Зайченко** (Володарськ-Волинський Житомирської області); **Вікторія Зигар** (Миколаїв); **Юлія Калякіна** (Умань Черкаської області); **Інга Лазебна** (Запоріжжя); **Тетяна Ланівська** (Львів); **Руслана Лижичко** (Львів); **Алла Наталушко** (Чернівці); **Богдана Павлишин** (Львів); **Оксана Пекун** (Тернопіль); **Таїсія Повалій** (Київ); **Людмила Пудло-Моніка** (Донецьк); **Броніслава Совтисік** (Кам'янець-Подільський Хмельницької області); **Людмила Чистяк** (Котовськ Одеської області); **Сергій Гаркуша** (Луганськ); **Олег Голокоз** (Олександрія Кіровоградської області); **Володимир Забара** (Запоріжжя); **Володимир Ізмайлов** (Волноваха Донецької області); **Іван Мармуш** (Калуш Івано-Франківської області); **Олександр Матюшков** (Одеса); **Сергій Притула** (Київ); **Руслан Талабіра** (Ужгород); **Олександр Юрцевич** (Донецьк); **Ігор Яцентий** (Тернопіль); **Ірина Щокіна і Нелі Базалук** (Кіровоград); **Галина і Ярослав Борути** (Коломия Івано-Франківської області); **Наталія і Володимир Телюки** (Херсон).

Окрім фіналістів, у концертах, які проходитимуть у дні конкурсу в Чернівцях і Кіцмані, візьмуть участь такі популярні виконавці як Дмитро Гнатюк, Василь Зінкевич, Микола Мозговий, Алла Кудлай, Іван Попович, Віталій Білоножко, Марійка Миколайчук, Надія Шестак, Мар'ян Шуневич, дует «Горлиця» — Діана Гуменюк і Віра Галушко. Організатори фестивалю сподіваються на приїзд Олександра Сєрова, який, до речі, раніше працював у Чернівецькій філармонії, і Ярослава Євдокимова.

Отже, Перший Міжнародний конкурс молодих виконавців української естрадної пісні бере старт.

Успіху вам, фіналісти!

Роман ВАТРИЧ.

НА ЗНІМКУ: учасниця фіналу Міжнародного конкурсу імені В. Івасюка солістка естради Ялтинського відділення Кримської філармонії Лілія Гривцова.

Фото Миколи ОРЛОВА.

Спорт

І СУДДІ ПО М'ЯЧУ ВЛУЧАЮТЬ

Минулого вівторка народилася футбольна команда арбітрів, які обслуговують національний чемпіонат. Назви у неї ще немає, але перемога вже є. Здобули її судді на київському стадіоні «Динамо» над журналістсько-викладацьким колективом «Пресинг» — 3:0.

Наставники суддівської команди Костянтин Вихров та Ігор Вертоградов випускали на поле таких відомих фахівців своєї справи, як Козаченко, Баглай, Балакін, Коваленко, Шебек, Татулян, Агасимов, Первушкін, Шевченко, Шельменко, Дзюба, Ярменчук, Тютюн, Тютюнник, Литвиненко, Ніколаєнко.

Утім, співвідношення сил на полі було зовсім не таким, як рахунок. По-перше, двічі ворота переможців рятували штанги після ударів Сая («Спортивна газета») і Сердюка («Атака»). Ну і, зрозуміло, своїм з усіх сил допомагали судді, які обслуговували матч: Арановський, Шаламов, Засуха. Інспектор матчу — батько головного арбітра Леонід Юхимович Арановський — поставив своєму синові Анатолію за суддівство двійку, бо той не призначив явний пенальті у ворота колег.

Але це не заважає Анатолію Арановському мати авторитет у футбольному світі. Він — арбітр ФІФА і 16 червня обслуговуватиме відбірковий матч чемпіонату світу Фінляндія — Ізраїль.

А судді і журналісти, які в житті гарні приятелі, домовилися про матч-реванш. Мабуть, його зіграють у вересні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ТЕНІС. У Парижі стартував другий турнір із серії «Великого шолому» — відкритий чемпіонат Франції. А ще він називається «Роланд Гаррос». Лідер українського тенісу і один із фаворитів змагання Андрій Медведєв доклав немало зусиль, щоб на старті переграти Гільєрмо Переса-Роланда з Аргентини — 6:7 (2:7), 4:6, 6:4, 6:3, 6:4.

БАСКЕТБОЛ. Жіноча збірна України провела три товариські матчі в угорському місті Шопрон. Наші баскетболістки поступилися в першій зустрічі збірній Канади — 65:71, а потім перемогли національні команди Південної Кореї — 78:60 та Угорщини — 90:83.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. На міжнародних змаганнях у США перше місце у штовханні ядра з досить хорошим результатом — 20.16 — посіла українська спортсменка Валентина Федюшина.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

★ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
★ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311097.

1, 3, 5 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».